

ซิกมันด์ ฟรอยด์

ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) นายแพทย์ผู้สนใจศึกษาจิตใจของมนุษย์ ทฤษฎีของเขานำไปสู่วิธีใหม่ในการรักษาโรคจิตโรคประสาทได้เป็นอย่างดีจนได้ชื่อว่าเป็นนักจิตวิเคราะห์ (psychoanalyst)

ซิกมันด์ ฟรอยด์เกิดเมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ค.ศ. ๑๘๕๖ ที่เมืองไฟรบวร์ก (Freiburg) รัฐโมราเวีย (Moravia) เป็นบุตรชายของพ่อค้าขนสัตว์ เมื่ออายุ ๔ ขวบ ครอบครัวของเขาได้ย้ายไปอยู่กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย ด้วยหวังว่าการครองชีพจะดีขึ้นกว่าเดิม

ซิกมันด์ ฟรอยด์ (1856-1939)

การศึกษา

เมื่อซิกมันด์ ฟรอยด์ เติบโตขึ้นเขาสนใจการอ่านหนังสือและศึกษาหาความรู้เป็นอย่างมาก ฟรอยด์เป็นเด็กฉลาด ๖ ปีในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขาสอบได้ที่ ๑ ของห้องเรียนทุกครั้ง ตลอดระยะเวลาเหล่านี้ฟรอยด์มักจะรับประทานอาหารเช้าในห้องของเขาเพื่อไม่ให้เสียเวลาในการอ่านหนังสือและการทำงานต่าง ๆ

ฟรอยด์หนุ่มมีความตั้งใจแน่วแน่ว่าเขาต้องการจะเป็นอะไรในอนาคต เขาเข้าเป็นนักเรียนแพทย์ในมหาวิทยาลัยเวียนนาเมื่ออายุ ๑๗ ปี บริบูรณ์ ศึกษาและทำการวิจัยในหลายสาขาของวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อชีวิตอันเกี่ยวข้องกับการแพทย์ ด้วยเหตุที่ซิกมันด์ ฟรอยด์ มีฐานะยากจนมาก เขาต้องเรียนแพทย์ถึง ๘ ปี ดังนั้นขณะที่เรียนเขาจึงหารายได้จากการทำงานแปลเอกสาร

และเป็นครู นอกจากนั้นเขายังขออิมเงินจากเพื่อนและครูที่ชอบพอกับเขาและเห็นความสำคัญของเข่อีกด้วย

ซิกมันด์ ฟรอยด์ จบการศึกษารับปริญญาแพทยศาสตรบัณฑิตใน ค.ศ. ๑๘๘๑ แต่เขายังไม่มั่นใจว่าเขาจะเป็นนายแพทย์ออกปฏิบัติงานได้ เขาจึงเริ่มศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องของเซลล์ประสาทต่อมาอีกระยะหนึ่ง

ชีวิตและการงาน

ช่วงระยะเวลานั้นเอง ฟรอยด์ได้หมั้นกับ มาร์ธา เบอร์เนยส์ (Martha Bernays) ฟรอยด์เห็นว่าเขาจะไม่สามารถหาเลี้ยงครอบครัวด้วยงานวิจัยได้จึงตัดสินใจเริ่มอาชีพแพทย์ ค.ศ. ๑๘๘๖ เขาเข้าสู่พิธีวิวาห์ทั้งๆ ที่ยังยากจนอยู่ ในตอนนั้นเขาและเจ้าสาวมีความลำบากมากในการหาเงินมาปรับปรุงตกแต่งอาคารชุดหลังแรกซึ่งเป็นเรือนหอ แต่ชีวิตคู่ของทั้งสองก็เป็นสุขดี ฟรอยด์อาศัยและทำงานอยู่ในกรุงเวียนนาถึง ๕๒ ปี มีบุตรธิดารวม ๖ คน ทั้งหมดเจริญเติบโตที่นั่น

ก่อนแต่งงาน ฟรอยด์ใช้เวลาระยะหนึ่งศึกษาเกี่ยวกับระบบประสาทและโรคเกี่ยวกับสมอง (brian illness) ณ สถาบัน เจ เอ็ม ชาร์คอต (J.M. Charcot) ในกรุงปารีส สถาบันแห่งนี้รักษาคนป่วยจำนวนมากซึ่งอวัยวะบางส่วนตายหรือเคลื่อนไหวไม่ได้ (paralyzed) บางครั้งฟรอยด์สังเกตเห็นว่าอาการที่เกิดขึ้นในคนป่วยเหล่านั้นไม่ได้มีสาเหตุมาจากทางร่างกาย เขาจึงตั้งข้อสังเกตว่า น่าจะมีสาเหตุมาจากจิตใจ (mental) มากกว่า ฟรอยด์เห็นอย่างชัดเจนว่าคนป่วยบางคนต้องการให้ผู้อื่นพูดคุยด้วย บรรดาผู้ป่วยเหล่านั้นต่างมีปัญหาในชีวิตประจำวัน ซึ่ง

ทำให้เกิดความวิตกกังวล การที่ฟรอยด์ได้ทำงานเกี่ยวข้องกับบรรดาคนป่วยเหล่านั้นเป็นจำนวนมาก ทำให้เขาเชื่อมั่นว่าความเจ็บป่วยทางจิตอาจเกิดจากความกลัวที่เกิดขึ้นมาตั้งแต่วัยเด็ก เด็กๆ มักจะเคยเห็นและได้ชินบางสิ่งบางอย่างที่ทำให้ตกใจมาก ๆ และคิดถึงสิ่งนั้นอยู่ตลอดเวลา ความจำนั้นยังซ่อนอยู่ในจิตใจ สิ่งนี้จะทำให้บุคคลเกิดความกังวลอยู่ตลอดชีวิตโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อบางสิ่งบางอย่างที่คล้ายคลึงกันเกิดขึ้น ผลก็คือทำให้บุคคลเหล่านั้นเกิดอาการป่วยทางจิต (mental illness) หรือบางที่เรียกกันว่า โรคจิต

ฟรอยด์ให้ผู้ป่วยได้พูดระบายอะไรก็ได้ที่เขาอยากจะพูดถึงแล้วพยายามสังเกตสิ่งที่พวกเขาวิตกกังวลและวิเคราะห์ว่าเขาพูดอะไรบ้าง วิธีการนี้สามารถช่วยให้ผู้ป่วยรำลึกถึงประสบการณ์เก่าๆ ในอดีต ผู้ป่วยบางคนสามารถรำลึกถึงประสบการณ์ที่ทำให้เกิดความตระหนักตกใจในอดีตและช่วยให้เขาเข้าใจอะไรๆ ได้ดีขึ้น และด้วยความเข้าใจอันนี้เองทำให้ผู้ป่วยค่อยๆ ทูเลลงและหายเป็นปกติในที่สุด วิธีการดังกล่าวของฟรอยด์นี้เองที่เรียกกันว่า จิตวิเคราะห์ (psychoanalysis)

ฟรอยด์สรุปผลว่า ผู้ป่วยของเขาจำนวนไม่น้อยมีอาการดีขึ้นหลังจากใช้จิตวิทยาวิเคราะห์ อย่างไรก็ตาม วิธีการอย่างใหม่ของฟรอยด์ก็ถูกวิพากษ์วิจารณ์เป็นอันมาก นายแพทย์อื่นๆ ไม่ยอมรับและไม่ยอมใช้วิธีของฟรอยด์ ต่างปฏิเสธไม่เชื่อความคิดใหม่ดังกล่าวนั้น

ฟรอยด์เผยแพร่ความคิดใหม่ของเขาในรายงานทางวิทยาศาสตร์และในหนังสือหลายเล่ม หนังสือที่สำคัญของเขาเล่มหนึ่งได้พยายาม

อธิบายถึงความหมายของ “ฝัน” นายแพทย์ทั้งหลายต่อต้านบทนิพนธ์เหล่านี้ของ فروยด์ โดยโจมตีว่าจิตวิเคราะห์เป็นเรื่องเหลวไหลไร้สาระสู่วิธีเก่าๆ ของพวกเขาไม่ได้ แต่ فروยด์ก็ตั้งหน้าทำงานของเขาต่อไปโดยไม่ได้แย้งใดๆ จนกระทั่งต่อมาเหล่าแพทย์ทั้งหลายได้ประจักษ์ว่าความคิดของ فروยด์ถูกต้อง

ฟรอยด์เป็นคนที่มีความตั้งใจจริงและมีความเชื่ออย่างแรงกล้าว่า งานของเขามีประโยชน์คุณสมบัตินี้เองที่ทำให้มีแพทย์ปฏิบัติตามและเชื่อถือเขามากขึ้น หลายปีผ่านไปบรรดาแพทย์ที่เป็นสานุศิษย์ของ فروยด์ได้พัฒนาความคิดของตนเองเพิ่มขึ้น ค.ศ. ๑๙๐๘ แพทย์จากประเทศต่างๆ ได้ร่วมประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเกี่ยวกับจิตวิทยาวิเคราะห์ การประชุมครั้งนั้นกลายเป็นการประชุมสภาจิตวิทยาวิเคราะห์ระหว่างชาติครั้งแรก (The First International Congress of Psychoanalysis) ต่อมาภายหลังนายแพทย์หลายคนได้ค้นคิดและแตกสาขาออกไปอีก และทั้งหมดต่างก็ยอมรับว่า ความคิดของ فروยด์ถูกต้องคือมีสาเหตุทางจิตบางประการที่ทำให้คนเจ็บป่วย

บั้นปลายชีวิต

หลัง ค.ศ. ๑๙๓๐ งานของ فروยด์เป็นที่ยอมรับทั่วไปและมีเกียรติยิ่ง อย่างไรก็ตาม ค.ศ. ๑๙๓๘ นาซีเยอรมันเข้ายึดครองกรุงเวียนนาและประเทศออสเตรียทั้งหมด เป็นเหตุให้ซิกมันด์ فروยด์ต้องหนีออกนอกประเทศเพราะเขาเป็นยิวขณะนั้นเขาแก่มากแล้วและกำลังทนทุกข์ทรมานด้วยโรคมะเร็ง ซิกมันด์ فروยด์ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ค.ศ. ๑๙๓๙ เมื่อมีอายุได้ ๘๓ ปี

งานนิพนธ์ของซิกมันด์ ฟรอยด์

งานของซิกมันด์ ฟรอยด์ ที่มีผลต่อการศึกษาและจิตวิทยามีมากมาย ที่สำคัญๆ ซึ่งเป็นพื้นฐานต่างๆ ไปได้แก่

1. Psychology of Everyday Life.
2. The Interpretation of Dream.
3. Three Contributions to the Theory of Sex.
4. Wits and Its Relation to the Unconscious.
5. Totem and Taboo
6. The History of the Psychoanalysis Movement.

เป็นต้น

วรวิทย์ วตินสรากร

บรรณานุกรม

- Bowman, John S. "Sigmund Freud (1856-1939)" **The New Book of Knowledge.** Vol. 6 N.Y : Grolier Inc., 1966.
- Brill, Dr. A.A. **The Basic Writing of Sigmund Freud.** N.Y : The Modern Library. 1938.